

KINH THÁNH LÀ BỐ C THỜ TÌNH

TÍNH CAO

Bài Đọc I: (Năm I) 1 Tm 4, 12-16

"Con hãy thờ n thờ ng gi mình và gi lý giáo lý: nh thờ con s c u lý chính mình con và nh ng k nghe lý con".

Trích thơ th nh t c a Thánh Phaolô Tông đ g i Timôthêu.

Con thân m n, ch có ai khinh d con vì con còn trẻ: nh ng con hãy nêu g ng sáng cho các tín h u, trong lý nói, cách ăn n t , trong đ c bác ái, đ c tin và đ c thanh khiết. Cho t i khi cha đ n, con hãy chăm chú đ c sách, khuyên b o và đ y giáo lý. Con ch quên lãng ân s ng trong con, là n đã ban cho con b i lý tiên tri cùng v i vi c đ t tay c a b c Lão thành. Con hãy suy ng m nh ng s đó, hãy đ tâm đ n các vi c y, đ m i ng i đ u th y rõ con đã ti n t i. Con hãy thờ n thờ ng gi mình và gi lý giáo lý: hãy kiên trì trong nh ng vi c y. Vì khi con làm nh v y, con s c u lý chính mình con và nh ng k nghe lý con.

Đó là lý Chúa.

Đáp Ca: Tv 110, 7-8. 9. 10

Đáp: Vĩ đ i thay công cu c c a Chúa (c. 2a).

Xin hỏi: 1) Công cuộc tay Chúa làm ra để u chân thật và công chính, mọi gì đã sẵn có a ngài để u đáng cậy tin. Nhờ ngài đã sẵn đó để u c lập ra cho dân muôn ngàn đời, để u c ban hành một cách chân thành và đôn chính. - Đáp.

2) Chúa đã gọi tên ngài phóng cho dân Ngài, đã thiết lập lại minh chứng để u c muôn đời, danh Ngài là thánh thiện và khâm úy! - Đáp.

3) Để u s khôn ngoan là tôn s Chúa, bao nhiêu ngài thì Chúa để u hành để u cách khôn ngoan. Lại khen ngài Chúa còn tôn thờ để u c muôn đời. - Đáp.

Alleluia: Tv 118, 135

Alleluia, alleluia! - Xin thờ cho tôi thờ Chúa thảy long nhan hiển hựu, và dõy bõ con nhờ ngài thánh chí của Chúa. - Alleluia.

Phúc Âm: Lc 7, 36-50

"Tôi bà rất nhieu mà đã để c tha tội, vì bà đã yêu mến nhieu".

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, có một người điếm điếm kia mời Chúa Giêsu đến dùng bữa với mình; Người vào nhà người điếm điếm và vào bàn ăn. Chưa có một người đàn bà nào ở trong thành, nghe tiếng Người đang dùng bữa trong nhà người điếm điếm, liền mang đến một bình bích nước để rửa chân Người, bà lấy tóc lau, rửa chân và xức nước thơm. Thấy thế, người điếm điếm đã mời Người, thì nghĩ rằng: "Nếu ông này là tiên tri thì phải biết người đàn bà đang rửa chân ông là ai, và nước thơm nào của ông: là một đóa hoa nào (mà)!" Nhờ Chúa Giêsu lên tiếng bõ ông rằng: "Hỡi Simon, Tôi có để u muôn nói với ông". Simon thưa: "Xin Thầy c nói".

"Một người cha có hai con, một người năm trăm đồng, người kia năm mươi. Vì cả hai không có gì trẻ, nên cha tha cho cả hai. Vậy trong hai người đó, người nào sẽ yêu cha hơn?" Simon đáp: "Tôi nghĩ là kẻ đã được cha tha nợ hơn". Chúa Giêsu bảo ông: "Ông đã xét đoán đúng".

Và quay lại phía người đàn bà, Người bảo Simon: "Ông thấy người đàn bà này chưa? Tôi đã vào nhà ông, ông đã không để nước rửa chân Tôi, còn bà này đã lấy nước rửa chân Tôi, rửa lấy tóc mình mà lau. Ông đã không hôn chào Tôi, còn bà này thì lúc vào không ngừng hôn chân Tôi. Ông đã không xúc dầu trên đầu Tôi, còn bà này đã lấy thuốc thơm xúc chân Tôi. Vì vậy, Tôi bảo ông, thì bà rửa nợ mà đã được cha tha nợ, vì bà đã yêu mến hơn. Kẻ được tha ít, thì yêu mến ít".

Rồi Người bảo người đàn bà: "Tôi con đã được cha tha nợ". Nhưng người đàn bà liền nghĩ trong lòng rằng: "Ông này là ai mà lại tha nợ tôi được?" Và Người nói với người đàn bà: "Đức tin con đã rửa sạch con, con hãy về bình an".

Đó là bài Chúa.
